

VERTEC.

Izhaja
1. dné v
mesecu
in stoji
za celo
leto 2 gl.
40 kr.,
za pol
leta 1 gl.
20 kr.
Po
pošti:
za celo
leto 2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.

Naroč-
nina naj
se na-
prej pla-
čuje in
pošilja
ured-
ništvu v
žent-
peter-
skem
pred-
mestji
hš. št. 15
v Lju-
bljani.
(Lai-
bach.)

Časopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. 5.

V Ljubljani 1. maja 1873.

Leto III.

Slepec s plunko.

(Iz češkega.)

Glej! pod oknom slepec vbogi
Vbira strune prav miló,
In otroci v širem krogi
Radovedni slušajó.

Poleg slepeca sinek mladi,
Sinek slepčev tam sedi;
Revež se prositi vadi,
Gleda žalosten ljudí.

V oku černem mu solzica
Žalosti se lesketa;
V bleda zré očetu lica,
Oče slep — ne vidi ga.

Ga ne vidi, da se joče,
Da se revež žalosti —
Ali plunka žalujoče
Tugopolno se glasi.

Tudi slepeca tuga tare,
Črna težka skerb sercé,
Je doživel leta stare
Dneve britke, žalostne.

Vendar srečen sinek mali,
Da! srečnejš' kot oče je,
Ker očesci ste ostali,
Mrene punčic ne kalé!

Ivan G.

Kriva prisega.

(Povest.)

Bilo je že pozno po noči. V nobenej hiši malega mesta I. ni bilo več videti luči; vse je tiho, vse spi; le v hiši starega tergovca Lipoviča berlí še svetiljka na mizi. Starec sedí za mizo z očali na nosu ter prebira veliko, debelo knjigo. Ima tudi kos papirja pred seboj, na katerega prav marljivo nekaj zapisuje. Videti je, da računí in prav ostro pretehtuje vsacega svojega dolžnika. Tam za pečjo pa sedi gospodinja ter dremlje s plečivom v roki. Nihče ne vznemiruje mirne nočne tihote. Ali čuj? na enkrat poterka nekedó prav močno od zunaj na vratih. Gospodinja probudivša se iz sladkega drémka vsa prestrašena pogleda Lipoviča.

„Poglej malo vèn v vežo, kedó razbija tako pozno po vratih“ reče tergovce Lipovič svojí ženi, ter položí očala na mizo. „Ne pozabi pa tudi poprej upra-